

Ford Puma a Kuga jsou vozi kategorie SUV, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehled odění před sebou.

Ford Puma zaujme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudenní testovací jízdu na Ford skladem CZ.

Z ochozu kurtu tenisového All England Clubu

v letošní mročníku nejstaršího turnaje světazní netypické projevy fanoušků.

Bučení i nesouhlas.

Komplikované vztahy mezi ukrainskými a ruskými sportovci, způsobené ruskou agresí na Ukrajině, se promítají do hry i do emocí v publiku.

Můžu větší, že nemohu vytvoření.

Vůbec ruská a ruská vytvoření.

Už větší, že to bylo nejlepší.

Například ukrainská tenistka Elena Svitolinová,

čerstvá Vim Bledonská semifinalistka,

si dlouhodobě odmítá podat rukus ruskými a běloruskými hráči.

Po zápase, ve kterém zvítězila nad běloruskou Viktorijí Azarenkovou,

opustila kurd bezportovního gesta.

Publikum pak vybučelo Azarenkovou.

Za rok a půl konfliktu nejde o první podobní případ.

Jaký by měl být přístup kruským sportovcům,

reprezentujícím stát, který je nesporným agresorem ve válečném konfliktu,

ale dál není jasné.

Kam jsme se posunuli v debatě o odpovědnosti

a etických a morálních dopadech války na Ukrajině?

Jak konflikt posunuje podmínky a mění atmosféru ve sportu?

A panuje na kurtech, stadionech a dalších sportovištích

vůbec ještě pravidlo fair play?

Je středa? 12. července?

Tady Jelenka Kabrhelová a 559.

Spravodějský podkázd se znam správ.

Jaroslav Plašil je sportovní reportér

a radiožornálu speciálizující se na tenis.

Ahoj, s Wimbledonu.

Ahoj, tak ty si přímo na místě.

Sleduješ, co se ve Wimbledonu děje?

Pomalu už vše směru jak finále.

Tohle tošní horočníku se poloňské pauze

účastní znovu i ruští a běloruští tenisté a tenistky.

A je zjevné z těch všech různých článků

a přenosu, že ta jejich přítomnost vyvolává na 5 vřatnách

a možná i na kurtech.

Zaregistrovali jsme správy,

že u krajinských tenistek odmítla podat

proti hráčkám zbilou ruska a ruska ruku.
Jarduj, jak překvapiví je takovýhle vývoj na Wimbledonských kurtech?
No, překvapivé to asi není,
protože už něco podobného fanoušci viděli a slyšeli
v paříži při Roland Garros, kdy také občas
na někoho zahučili, když někdo nikomu nepodal ruku.
Ono je to asi složité, třeba pro někoho pochopit.
Já si osobně myslím,
že asi jiné by to bylo, kdyby se odehrával turnaj
někde v Polsku, v Česku, v obalských zemích
a jiné je to třeba ve vzdálenějších zemích o toho konfliktu.
Tam zkrátám mnozí lidé nevnímají asi jeho blízkost
a pak projevují takovou sportovní složku.
Když to zjednoduším, tak vlastně zajímá to,
jestli ta hráčka té druhé podala nebo nepodala ruku.
Oni neřeší to ostatní, protože jinak proto
nemám nějaké vysvětlení. Nevidel bych v tom někdo,
že bych chtěl někomu ubližovat a tak dál, ale zkrátka
fanoušci na tenise často sledují to sportovní část
a k tomu patří podání ruky po zápase
a proto ať už to byla Ruska, Bieloruska
nebo na druhé straně ukrajinská tenistka
a došlo k tomu po zápase, že si nepodali ruku
tak zkrátka na někoho takto občas zahučí, zabučí,
protože zkrátka oni nejsou do toho zataženi.
Pojďme na uvod zmínit faktografii.
Nyní tedy hráči z Ruska, Bieloruska,
nenastoupili, měli pauzu právě,
ohledem na válku rozpoutanou Ruskem na Ukrajině.
Jaké to tedy letos, kolik hráčů, hráček
po té loňské pauze nastoupilo a jaké podmínky
se k jejich nástupovázali?
Vimblédon do předů a vyzoval na rozdíl od loňska,
teda, že pustí Bieloruské a Ruské tenisty
tentokrát. Na Vimblédon, Vloni,
tady byl ohromní tlaky Britské vlády,
že Vimblédon zakázal účast Ruským a Bieloruským tenistou
za což dostal od mezinárodních asociací
tenisových profesionálních jak WT8,
tak ženské, tak mužské ATP, pokuty
hráčom se neudilovali body, to jsou dostatečně
známé věci.
Ruský a Bielušský tenisté byli kvůli
invazy na Ukrajinu vyloučení z Vimblédonu.

Organizátoři nejstředovanějšího turnáji roku nechtějí, aby jejich akce byla zneužitak propagáci Ruského režimu.

Turnáji musí vynechat současnosti druhý nejlepší hráč světa Daniel Medvedev nebo osmí hráč že bríčku Andréj Rubliov, který invazy odsoudil.

Po vyloučení ruských a Bieloruských tenistů z Vimblédonu se kolem nejslavnějšího grenslamového turnáje rozpoutal ostrý spor. A hlasitý nesouhlas přišel z nečekané strany. Že se ozval mluvčí kremlu Dmitry Peskov asi nikohon neprikvapí, ale přidel se k němu i zástupci a sociace mužského profesionálního okruhu ATP i ženské organizace WTA.

Argumentují tím, že jde o diskriminace na základě národnosti.

Pořadatele tenistového Vimblédonu dostali odvedení mužského okruhu ATP pokutu v přepočtu 3,20 milionů korun.

Za to, že kvůli invazy na Ukraínu vyloučili z letošního ročníku ruské a bieloruské hráče s turnéou na Britskému zemí.

Hruští a bieloruskí sportovci budou startovat na Vimblédonu.

Vedení turnáje oprotiloňsku totiž změnilo názor.

Londícký turnáj byl totiž jediným grenslemem, kde rusové a bielorusové nehráli.

Na turnáje se nepředělovali bode a hrálo so jen o peníze.

Ale letostady pustili ruské a bieloruské hráče s tím, že samozřejmě nesmějí nějakým způsobem komentovat válku, podporovat mějich výtěství případně byly nyspojené s nějakými volenskými úspěchy propagandou a tak dále.

Jednou z podmínek taky bylo to, že nesmějí přímat podporu odstátu a navazujících společností.

Takže toto bylo do předů a vyzováno
a letostady startovat hruští a bielorushtí
tennisté mohou.

Je to ohromná kvantita,
samozřejmě, protože ten počet je velký.

Tennistů z Ruska byl ruská.

Tennistek i tennistů u mužů

to hlavně Rusové, u žen jsou ve špičce

i bylo rusky a kromě té kvantity

je to také obrovská kvalita, protože

vezmějme jenom tětě čtvrtfinále mužů,

tak tam mezi čtvrtfinalisti

jsou 3 Rusové, Daniel Medvedev,

je tam André Rubliov a

je tam také Roman Safulin,

takže 3 z 8

hráčů čtvrtfinalistů Rusové.

No a u ženského okruhu

tam jsou zase vynikající bylorusky.

Teď samozřejmě se daří

v této sezonie náramně

a nyní sa Balenkové z byloruska,

stále je tam i Victoria Azarenková

s velkými zkušenostmi

a do toho jsou tam Rusky,

které také patří mezi

ty špičkové hráčky, jako třeba Dariáka Satkinová.

A co se k vám, Jardo,

k novinářům dostává za informace

o tom, jaké jsou mezi těmi sportovci

z Ruska, byloruska a sportovci

z Ukrajiny, kteří jsou také na

Vimbledonu vztahy, jak to vlastně

celé funguje. Ono taky záleží

na tom, s kým si povídáte

kdo jak moc je ochodný o tom

mluvit, protože dovedu si představit,

že pro někoho je to

i nepříjemné, ale obecně bych

to asi rozdělil pod letěch

zkušeností, co jsme si tak povídali

jak s českými hráčkami, některými

tak třeba s i ukrajskými

tenistkami, třeba při

utkání poháru byli džinkingové
v Turecku, kde byla velmi
otevřená Marta Kostíuková, s Ukrajiny
k těmto rozhovorům, nebo třeba
vydali v New Yorku, Solgou Savčukovou,
trenérkou Karolíny Plíškové,
samozřejmě těch názorů máme dohazd
a asi bych to rozdělil na takové
skupiny, že tam jsou hráči,
kteří se snaží nějak být
empatičtí, pak je tam
taková neutrální skupina
a pak tam je také skupinka těch,
kteří třeba provokují až.
Ale nemohu posoudit, kdo je ve většině
v menšině. A dajíš se popsat nějaká
konkrétní případy, změnvali ti to třeba
třeba tenistické zdroje se, kterými si mluvil?
No těch případů je asi víc
a ne všechny si troufám říct,
jak lidem dostanou, ale asi
z nám je třeba případ tenistky
potapovové, která trénovala
v dresu Spartaku, Moskva,
takových drobností, asi v tej hráčské
šatněby, asi tenistky našli víc
nebo tenisté, no. Ale málo
co se třeba dostane na veřejnost.
No a více
jaký vztah mají ti ruští
a běl ruští sportovci,
vůřežimu potažmo, k režimu
Aleksandra Lukašenka,
ty si změňoval, že vlastně jedním
z požedavků v Imbledonu bylo, aby nebyli
napojeni, například na státní
peníze, je tohle zajištěno,
protože se objevili informace o tom,
že možná ne ve všech případech
se tí sportovci od peněz
růzkého státu odstříhli.
Toto si netroufám úbec posuzovat,
protože opravdu nemám
přesné informace, abych si mohl dovolit

něco takového říct, ale
hodně ršpičkových ruských a běloruských
sportovců, tenistů, tenistek,
že je úplně mimo systém dlouhá leta
jsou to solitéři,
kteří mají to štěstí, že mají bohaté
zázemí a cestují po světě,
ží ve světě, trenují ve světě,
běloruská zarenková, takže je spoustu let
v Americe, na Floridejích, že je spoustá
a tak dál, takže jsou to individualisté,
kteří ani nejsou závislí
na systému, na podpoře.
Ale dovedu si přestavit, že takovým
menšími fuzovkách, výkonosně
ještě slabším tenistům
může třeba chybět nějaká podpora.
Ale to si opravdu netroufám říct,
jak moc velký problém to je
a i jakouc odhalitelné to je.
No třeba magazín Politico
zdokumentoval případ ruské
hráčky Vironiki Kudermetové, kterou
sponzoruje ruská společnost
Tatniewt, Statarstánu, který
z ruského státu
Svazového, která je ta společnost obvinená
z přímého financování ruské války
ta hráčka s tím byla konfrontovaná
a vlastně na to odmítala, odpovědět.
Ale to, co zmiňuješ o tom, že
řadá těch sportovců funguje
po své vlastní osé
to možná vede k další uvaze o to myslí
vůbec v tom Wimbledonu
záleží na tom, ze kterého
státu dotičných hráč nebo hráčka je
a kterou zemi reprezentuje, hledí se vůbec na to
nebo je to spí záležitost
opravdu individualit, které
jsou vyskov, že bríčcích a
prostě hrají sami za sebe.
To stejné, než právě v jiných sportech.
Zrovna jsme se tady o tomu bavili s kolegou

brickým, protože on se mě ptál,
jestli Sebastian Korda, hrající za
spojené státy je víc čech nebo Američá,
jak se to bude a tak dál. A já jsem říkal,
že to skrátka byla volba, tak to rodiny
a že skrátka reprezentuje spojené
státy z nějakých důvodů, protože tam
že narodil se tam, trénuje tam,
studoval tam a tak dál.
Takže asi logické aferové
a dovedu to rozhodnutí pochopit,
reprezentuje spojené státy, ale
že vlastně je to úplně jedno
v tenise, když to
přeženu, samozřejmě, fanoušci to vnímají
jinak, protože vidí tam tu svojí vlaječku
v případě tedy, že nejsou
zbyl ruska nebo z ruska, ale
jinak je to velmi individuální sport
a setkáváme se s tím každý den
nebo každý turnaj, že hráčka
třeba s Českými a spoustu fanoušků
z nějakého důvodu z Japonská, nebo z Číny
nebo z jiné části světa, je to
obálí sport, individuální
a nezáleží až zase tolik na tom
odkud ten hráč je na rozdíl
od jiných, hlavně těch kolektivních
sportů a dokonce on to tenis má
zakotveno, že po účasti
profesionálních tenistů a tenistek
v soutěžích rozhoduje řebříček, rozhoduje
výkonost a nikoli to odkud
tenista je, takže to je ta zásada
právě, kterou tenis má
pro někoho to může být nepochopitelné.
Já se ještě na moment vrátím k tomu, co si říkal
o hlasech ukrajinských hráčů
trenéru a tak dál
do medií pronikají názory
ukrajinský sportovců, kteří třeba říkají,
že jsou kvůli přítomnosti těch
ruských a bylo ruských sportovců
vystavení enormnímu tlakuho,

že se to vlastně projevuje potom
i třeba na jejich výkonu. Pozoru ještě
něco takového, je tohle to na kurtu znát.
No jsou vidět emoce, to je vidět, když
hrají ukrajské tenistky, tak to
je ohromně vidět.
Tady do konce dvojí chyba.
Tak tam hožná světolynová
chtěla to SO znamenat
a spom třeba servisu.
Ta emoční složka je velmi výraz
na hlavně po zápasech,
ze kterých se pak radují, když
vyhrají ještě zvažt.
Světolynová zvádá tohle
obrovské drama na centre kurtu
za vyhodiny a 50 dvěm odporáží
kovou po setek 7, 5, 6, 7
a 6 zval.
Člověk se vůbec do těch pocitů
nedokáže vcítit, to musí být něco šíleného.
Mě vůbec nevíme, co se odehrává
v jejich hlavách, nechápu,
že dokážu i hrát tenis.
Říkali to je třeba i české tenistky
Marketa von Droušová Česká Republika,
když hrála utkání bydy džinkingové
v Turecku, v Beléku, proti Ukrajně
tak ona to právě říkala,
že to je něco šíleného,
když dokázala tak to hrát,
když vidí, co se v té zeme děje,
takže ta emoční složka
je tam velká a je hodně vidět.
A jak na tu kritiku
nebo na ty výhrady ukrajských hráčů
reaguje tenisová asociace
nebo i pořadatele
berou tohle v potas a nebo se právě hájí
tím, že tenisy je sport individualit,
že prostě nastavili nějaká pravidla
a tím pádem tu věc mají zaviřešenou.
No je to asi tak, odkazuje se na ty principy
a snaží se tím nějak

vytvořit bez tráty kitičky,
když to tak řeknu fúhozovkách,
ale je to složitá věc.
A ještě obecně k tomu, co pozoruješ
vlastně na kurtech možná nejenom
ze strany třeba hráčů,
ale i ze strany publika
změňoval si reakce ostatních novinářů,
jak se staví k těm projevům,
které vidíš těm emocím
jako je třeba to vybučení hráčů,
to nepodání rukety, si o tom loviloš
uvodu, je tohle to všechno považová nozá,
jednání v rámci fair play,
s tím, že jsou třeba
ta pravidla nějak v zeleném kvalce
na Ukrajině posunutá, a nebo je to
zhlediska publika vlastně nepřiatelné,
nebo zahranou toho, co se má
v té hře tenisové odehrávala.
Já myslím, že tam je jeden velký rozdíl
v tom, když ta hráčka
respektuje to,
že ta druhá skrátka nepodává ruce,
soupeřkám z ruzka
nebo bylo ruzka, a taky jenom
s dvěřeným palcem nadálku ukáže,
jako třeba to dělala Daria
Kasatkinová z ruzka v Paříži,
a nebo je třeba rozdíl v tom,
když si až jako teatrálně
vymáhá to podání ruky.
To si myslím, že pak když se něco
takového stane, tak to pak i novináři
řeší a ptají se na to, ale samozřejmě
málo kdy se dočkají odpovědí,
to je druhá věc.
A ve Vimbladonu si něco takového
už přihodilo? Asi snad ani, nebo
ale spodin ne, něco takového,
co už jsem třeba předtím neviděl, takže
abych pravdu řekl, tak z toho to pohledu
pro mě ten Vimbladonský turnaj
v tomto směru dost klidný

a víc to bouřilo v uvozovkách
spíš v Paříži, protože tam
třeba Pilruska Sabalenková
byla konfrontována s válečnou
situací prakticky na každé tiskové konferenci,
tedy než na ně přestala chodit,
pak zase se vrátila s tím,
že v současné chvíli nepodporuje
kroky prezidenta Lukashenka
v souvislosti s tím válečným konfliktem
a teď je na začátku Wimbledonu
mluvila na tiskové konferenci
o tom, že budu mluvit ráda
ale samozřejmě je o sportu, o tenise
a že pokud by měla
odpovídat jako v Paříži na
válečný konflikt, takže její
postoj je stále stejný, žec krátka už
lidé její názory znají vědí, takže
k tomu už se nechtěla vracet.
Ale já si se nedá říct, že by tahle
otázka účastější různých, bylo různých
sportovců, tenistů, tenistek
byla nějak vyřešená do budoucna.
No samozřejmě, ono to
bublá stále a vždycky je
výraznější právě po nějakém
takovém gestu, po zápasovém
a tak dál, tak se to zase trošku rozvíří
ale je to určitě dlouho dobá věc.
Jaroslav Plašil, sportovní
Reporteradiu řudnálu, který se specializuje
na tenis, přímo z Wimbledonu.
Jardomo, děkujeme. Taky děkujem.
Petr Fischer, Filozov,
publicista a analyk týdeníku
Euro. Ahoj Petře.
Ahoj.
Tennisový turnaj ve Wimbledonu.
Petře je podle všechno nejnovíš kapitolou
z té pokračující debaty
o etických, o morálních
dopadech války na Ukrajině.
V tomhle případě tedy mluvíme

konkrétně o dopadech na sport.
Kam jsme se za rok a půl
toho konfliktu v té debatě posunuli?
Prakticky nikam.
No to usnilo, zmrzlo
a my vlastně do dneška
pořádně nevíme, jak se máme
k ruským občanům chovat.
To se nevstahuje jenomky sportovcům
ale vstahuje se to ji kovičejným lidem.
Jaku příkladu jsem byl
tedy nandovolené v zahradničí a potkával
jsem tam spoustu ruským mluvících lidí
a bylo mi to hrzní zvláště tývne
jak se jako k tím mám vztahovat.
Jsou to tě lidé z Moskvy,
z Petrohradu nebo od Kucou.
Nebo třeba z Ukrajny.
Takže člověk to vlastně neví a
já bych to teda nazdlat jako tím slovem
který já docela mám rád, protože
mám rád filozofa Fredricha Ničeho
a to je recentiment.
To je něco, co nedokážíme ovládnout rozumem
protože je to nějaký ten spodní pocit
kde už máme zakuklené to vysvětlení.
To znamená to jsou tí zlírusové,
tí co nám umlížili v 1860.
Jeho zkrátka tohle to si sobou neseme
a samozřejmě i ti ukrajinští sportovci
si to nesou do těch bojů,
který v tom konkrétním případě na tenisových kurtech.
A proto i Jaroslav Plašelov
mluvil o tom, že on nechápe
jak může uhrát.
Takže s tou silou této emoce,
toho recentimentu, zároveň uči Rusku
i po této válce, nebo po zahajení
agrese toho vpádu, toho utoku
na Ukrajinu, tak se to vaří
v různými směry, ale jsou to
nánosi i toho starého vztahu
k Rusku, k Rusům jako nebezpečnému
imperiu a to je něco,

že jsme se za celou to dobu nezbavili.
A důvod je neduchý, protože
ta válka je zamrzlá ve vztahu k západu
tak jako je na půl cesty,
protože my podparujeme Ukrajinu
a pořád vláčáme, nebo tě politici
to dělají, vláčají porámenou
zelnického, jak brání ten západ.
Ale ten západ je zabržděný
v té pomoci, v té radikali, tě té pomoci.
Nechce se do toho zapojit,
aby ten neznikla třetí sitová válka, tak dál.
Ale si myslím, je zachováno práve
i ve vztahu různým sportovcům,
umělcům a tak dál.
Já jsem ráda, že změníš umělci,
já jsem se tě chtěla ptát na to,
jestli to, co se děje v tenise,
jak jsme to ty třišeli od Jaroslava,
plašila, jestli je to v něčem méně,
než dění, třeba v ostatních sportech,
ale právě třeba i v jiných oborech
lidské činnosti v kultuře, v literatuře.
Já myslím, že tam je velmi podobné to,
když máte potěnat podporujete, nebo nechápeme,
že to máte těžké, chápeme,
že je složité proti zemi,
kde jste se narodili, kterou máte rádi,
kde máte spoustu přátelů buzní,
která je vlastně i vaši historii,
jako říct něco proti ní,
je hrozně složitá, je z lidiska to,
že stratí lidé bojí,
že někdo bude pro nás sledovat potom
a tak dál.
Ale tohle vymezení je základní,
protože ten konflikt je kulturní především.
A tá západní kultura
vy toto odcuzujete.
Tento způsob válčení, napadání,
cizí země odcuzujete a to nám stačí,
pak vás vlastně přibeme.
Samozřejmě se to do velkem jiné náklad
méně stupňujeme, takže někteří lidé

jsou potom tak řekněte víc,
odcud toto veřejně potina.
A tak dál stupňuje se to a stupňovalo se to
i v tom tenise, sami o ten pocet.
Na spořáku vám to dost necinka,
kam z penězi, aby byly chráněné
před inflací.
Fond Monetika zhodnotí jakoukoliv částku
ož 6,5 % a to firmám i do mácnostem.
Více na Monetika.cz
Vás takové prohlášení po sportovci?
Z druhé strany, když měňošel,
že je to vlastně dáno kulturou,
že to je nějaký kulturní konflikt,
tak máme tu hlasi kritiku,
kteří tu současnou debatu
vyní z Europocentrismu
z velkého soustředění se právě
jenom na západní hodnoty,
že v té debatě ignorujeme
problémy zbytku světa,
třeba problémy v zemi tlobálního jihu.
Existuje tu spoustajících konfliktů,
proč nekonfrontujeme,
když jenom vysvět,
proč nekonfrontujeme
z morální z odpovědností
zakroky jistých vlát
i jiné sportovce, proč jenom ruzké?
To by se vlastně dotom rozšířila
ta morální otázka, já si myslím,
že tady to je neduché.
Tohle je naprosto jednoznačné
napadění cizí země,
bez jakýchkoliv důvod.
Důvod, cítíme se o hrožení západem
a na to tak musíme vlitnout na Ukrajinu
a zabradci, já nevím,
24% území jedný důvod samozřejmě.
To zhodli si zabradku země
a vyjedeme tam z tanky
a budeme tam střídat rakety.
Tohle je to zásení.
Samozřejmě to porušování vyských práv

a podobně se děje jinde
ta otázka je složitější
protože obvykle na vlastním území
nebo ty konflikty jsou komplikovanější
ten nekonflikt je před se jednoznačný
a je stejně jednoznačný
jako byl ten konflikt v roce 1980
když sovietský svast napadl Afganistán.
A kudy tomu byl ten slavný bojkot
americký prezident Carter
to řekl jednoznačný před se
nemůžeme jít na hry
které pořádá země
takhle bezostyšně napadá cizí státy
a to je všechno.
Možná dobře v tom smyslu
že pokud nějaká země tohle dělá
tak nepatří do slušné společnosti
těch ostatních respekty
nemůže s níma provádět
takové ty obvyklé věci
co společnosti společně dělají
a to je kulturní zábava
a ta výtka
že se neměří ale všem stejným metrem
teď rozumím tomu co si změňoval
tom, že jde o konflikt
který vyšel zahrani ce růzka
že to bylo jasné napadení nezemě
ale měli jsme tu olympijské hry v Číně
debatu o tom jestli
měli být bojkotovány
či neměli být vzledem ke genocidě
ujgurské menšiny v Číně
a tak dále je tvér ten argument
že se neměří všem stejným metrem.
Tak bychom nakonec vlastně zjistili,
že by se možná nemohli dělat vůbec
žádná sportovní útka, protože někde
mě někomu třídě no prostě zle a podobně
já myslím, že na té olympiáně
i vyvívoji olympijského hnutí
i všechny tbojkotiv měli vždycky
tohle tu charakteristiků

právě ten nejslavnější mužky a potom
teda na odvetní v roce 1984 v Los Angeles
tak to bylo souboj východu a západu
a vydotně jednoznačně
ale byla v tomto válka, to byla na začátku
jednoznačný útok na někoho jiného zbraněmy
podstatě masakr
desetitisíce mrtvých, desetiletá válka
zkrátka, poměrně jednoznačná věc
tam to jsou složité řeklych komplikované věci
na které se možná můžeme dívat různě
na ně nahlížet nějak potom diskutovat
ale tady to je prostě neodiskutovatelné
a to je ten důvod.
V té debatě často zaznívá
jednak ze strany organizátoru
někdy i ze strany sportovců argument,
že sport by se neměl míchat s politikou
je vůbec něco takového možné?
Asi není, protože sport se stalo náhradou
právě toho válečného soupeření
byla tady velká ide a
že v moderním světě už nebude potřeba po sobě strílet
že se to tak říkali z těch státy
vyřídí na tom sportovním poli
respektive, že se tam právě vystřílejí
tyra sentimenty, tak je to je stále
té nenávystě, odpor
že ta nenávy se promění v to soupeření
a že z krze sport se to tak trochu
vybouří zároveň to
národní sebe, vydomí se v tom
nějakým způsobem pozvedne
tak se ukázalo, že to
částečně funguje
ale částečně to nefunguje
ve chvíli, kdy se moci ujme někdo
hodně silní, nějaká autorita
nějaký autoritář
a stečí se rozlednout po současném světě
a vidíme, proč se ten sport podporuje
právě proto, aby se ukázalo
jaké dobře v té zemi, jak to země je silná
a to není jenom Putin, není jenom Mukašeníko

Orban, poslední době
tolik peněz, kolik se vložilo do
maďarského fotbalu
se myslím, tady se stát
poslední době nedal úbez do žádného sportu
a má to i sletky, a ta obmaďarská vlajka
vlaje, a to je důležité, protože tam vlanda
Viktor Orban a všichni vidí, že to přináší
tím sletky
takže sport se stal politikem
plně běžně, samozřejmě
to není jenom plně moderní záležitost
ve starovejku, ten vzor
těch olympijských herstarovejkých, kdy
jsem snad mělo za to, že ty sportovci
sopředli sam za sebedem, pravda
byly samozřejmě povolené
nikdo to nekontroval, drogy byly
úplně jednoznačně součástí
celé té věci, protože pro výtěství
z mého národa, nebo mého města
se udělat cokoliv, takže to
myslím, že to takhle uodpojevat, nejde
možná, že trošku výmka je ten tenis
právě, že to jsou všechno takví
solitéři, kteří letají po planetě
a dělají to globalní zábavu
a bych je spíš předovnal už jako
hrcům, k holivodským hrcům, tenistí
už jsou spíš jako holivodským hrcům,
opravdu ta popularita, tenistí je úžasná
a je to nádherný sport a strašně
se zrychluje a skvalitňuje
no a těch lidé, co už jsou spíš
jako těhle holivodským hrcům, ale možná právě
o to výjíc je neně
kledenten morální nárok, že se kra
tak když děláte to zábavu pravda
celou planetu, tak se na to musíte podívat
otevřít oči a říct jasně ne.
To je další věc, které jsem chtěla dojít
a mi ukazuje o tom, jaké poželavky
na dnešní sportovce máme
jak uvažujeme o tom, kohol mají

reprezentovat nebo reprezentují.
Je to ta dotičná vláda, nebo stát
nebo národ, nebo reprezentují jenom
sebe, nebo svoje komunity
a jak by se tím pádem měli chovat.
Já myslím, že tam sportuje
ta důležitá rovina to fairplay, proto
možná i ta Anglia, na to Británo
je, kde se sport zhroděl
v tomto smyslu fairplay, na to teď klede
takový důraz. Tam vlastně
chování toho, že na druhé straže
stojí soupeř, několik nepřítel.
Že se mění logika toho nepřítele
a přítele, což je ta válka,
kterou teď mají zažíváme a takhle
logika, tedka ovlivně úplně veškeré
naše myšliní. I ten můj dotaz,
co to je za Rusy, je to přítel nebo nepřítel.
Jak to mám poznat? Jak to poznám?
Má se on mě spovídat, abych
já se s ním mohl bavit.
Takže tady se mění ta logika
nepřítele, přítele ve válce
toho soupeření
a tam se to musí dít fair
a vlastně v této chvíle je jako, kdyby
ty sportovci reprezentují především
tenhle princip, princip té ravnosti těch
soupeřů a princip, který zároveň
říká, nechci tě zabít.
Chci tě jenom porazit na tom sportovního
ale zabízetě nebudu. No a to je něco
úplně neho, než se teď děje právě na té okráně.
Než se rozhodnu vladím duputit násilnými
bezohlenými prostředky, prostě
vraždit lidi, to je úplně něco jiného.
Z tohohle lidi říká, se musím, že byti sportovci
neměli mít problém říci
tomu, co se tam děje ne.
Protože reprezentují tenhle princip,
já myslím, že jsou se toho moc do vědomí
a že jediný, co je svazuje
ve většině těch případů, kromě ovečky

na dalších, kteří budí na nějakým způsobem mají rádi, tak je svazuje ten strach z toho, že Imperie sem budem stít že jim to nějak vrátí.

Ale není přínýměním na té většině, když se teď bavíme o těch různých opatřeních, která se dějí třeba ve sportu, ve vztahu právě k ruské agresy na Ukrajině, není z toho vlastně ta fairplay úplně vyřazena tím pádem.

Je, protože my jsme nějak automaticky by hem teda by přijali to logiku druhu přítele nev přítele.

A normálně s tím pracujem úplně v jedno značně. Užívuje se tím ten český resentment u ČR, který je značně jednoznačně daný podpořným ruskem v roce osma 40 komunistickou vládu a tak, ale samozřejmě tím v pádem vojsk v roce 68 a to je resentment, který je tak silný, že jak mne se něco taky dělá vyleze, to už je taková vůbluda, která nás všichni zavalí.

Takže my už ní jsme potom schopní moc rozlišovat a řekne, zase se to potvrdil. Zase to je jako tehdy.

A už v tomto logiku nějaký fairplay nehledáme, protože jsme automaticky převzali to logiku toho přítele a když ní budeme, tak mi vlastně tu válko děláme mentálně.

Mí máme mentálně, chceme jí promítnout úplně do všech činností.

A možná, že se tohle zbavíme, tak si budeme dívat jinak na ten konflikt a budeme schopni asi se jinak vztahovat třeba krusům, kteří jsem přijedou podívat na Prahu.

Petr Fischer, filozof, publicista a analyt k týdeníku euro.

Děkujeme. Děkuju za podvání.

A to je ze střeďečnřho vydání
podcastu 559 vře.
Vradte se za nřmi kdykoli
a odkudkoli vřechny naředřli
najdete na seznam sprřvřch
ve vřechny podcastovřch aplikacřch
a takř na platformř podcasty.cz
Pokud nřm chcete nřco zdřlit
ři pro nřs mřte nřjakř typ
vyřte nřm na adresu za minutu
6 zavinřř sez.cz
najdete nřs i na sociřlnřch
sřtřch Instagram a Twitter.
To byla Lenka Kabrhalovř.
Dřřim se zřtra.